

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr., a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăre Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază

Numeri singuratici à 5 cr. se vând în Sibiu: la librăria „Tipografie”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz Bernat la loterie.

Câteva constatări
în chestia autonomiei.

Oradea-mare, 17 Oct. st. n.

Autonomia catolică, ce o plănuiesc romano-catolicii și al cărei organism comisiunea de 27 l-a prelucrat, atât după dogmele catolice, cât și după jurăturile actuale ale bisericești, susținerea și organizarea școalelor, se dă și laicilor influența, ce le compete. Însă biserica catolică în Ungaria nu are averi bisericești și nu are școli!

Autonomia nu se poate explica altfel, decât că în guvernarea bisericești, în cât aceea privește manipularea averilor bisericești, susținerea și organizarea școalelor, se dă și laicilor influența, ce le compete. Însă biserica catolică în Ungaria nu are averi bisericești și nu are școli!

Cât de cutezantă se pare această aserțiune! Totuși trebuie să fie recunoscută și din partea a celor, cari știu, că așa numitul fond religios, deși este merit pentru scopuri exclusiv catolice, nu stă nici în puterea, nici la dispozițiunea, nici sub manipularea bisericești catolice din Ungaria.

Și cu toate acestea episcopatul catolic, pe lângă tot sgomotul, ce s-a făcut și se face pentru revindicarea averilor bisericești exclusiv pe seama bisericești, n'a făcut și nu face nici un pas decisiv pentru scoaterea averilor acestora de sub manipularea averilor neconfesional. Asemenea cât privește școalele, atât gimnasiile, cât și cele elementare, este cunoscut tuturor, că între cele catolice, și între cele altele, nu e nici o diferență. Nici pentru planul de învățământ, nici pentru aplicarea învățătorilor și profesorilor, nici pentru manipularea averilor școalelor respective, n'are biserica catolică din Ungaria nici un organ supraveghetor și dispunător. Ministrul de culte maghiar, atât asupra averilor bisericești, cât și asupra școalelor este atotputernic dispunător în înțelesul strâns al cuvântului.

Și măritul corp episcopesc, care după dreptul corp ar avea pe neputință dreptul, ci și datorința ca să revindică dreptul de dispunere asupra acestora, nici în gând n'a avut și n'are și-și bătă cu surdă urea asupra dreptului de dispunere asupra școalelor catolice, ori-și-este autonomie este ce totului absurdității ridicole, ce a născocit comisiunea celor 27, din planul autonomiștilor nu se va alege absolut nimic.

Căci în congresul majoritatea o are partidul poporal catolic (Red.) ear' membrii acestui partid fără de dreptul manipulării averilor bisericești și a dispunerii asupra școalelor, nu voiesc nici o autonomie. Astfel stă lucrul, încât îi privește pe ei, pe romano-catolicii!

Deci noi Români a priori putem fi siguri, că atunci, când se va aduna congresul plenar, — în care noi frește nu avem, — în care noi frește nu avem, — din toată afacerea nu va rezulta nimic pozitiv.

Așadar avem oare să ne prea temem, că autonomia plănuită ar pute fi oare-când primejdioasă pentru independența provinciei greco-catolice române? Ce nu există, poate fi periculos pentru cineva?...

Dato, sed non concessio, că pe lângă toate cele zise autonomia totuși s'ar realiza, independența bisericești gr-

catolice române din Ungaria și Transilvania, n'ar pute fi nici-decum atinsă și vătămă prin autonomia, ce se plănuiește.

Pentru ce?

Pentru-că prin bula papală a lui Piu IX., datată din anul 1853 „Ecclesiam Christi”, provincia noastră bisericească pentru todeauna e scoasă de sub jurisdicțiunea Metropolitului-primat din Strigon:

„A pristina metropolitae strigoniensis jurisdictione et quavis alia potestate et prerogativa jurisdictionali in perpetuum pariter exemptae sint et liberatae, — cum zice documentul în vetezilor, pentru noi. Din acest document urmează, că:

1. Guvernarea bisericești române gr-cat. de sub coroana S-tului Stefan Metropolitului din Strigon, nici din partea latinilor, în vezi, sub nici un pretext.

2. Manipulările gr-cat. române ale averilor bisericești respective nu se pot influența din partea Metropolitului din Strigon, sau a latinilor, în vezi, sub nici un pretext, și

3. Guvernarea școalelor gr-cat. române asemenea e independentă de ori-și-ce influență latină.

Dar' dacă totuși s'ar afla vre-un Român gr-cat, și ar fi atât de nemernic, ca în contra voinței și intențiunii, în toată privința curate și nereformabile a supremului factor bisericești, să între în așa zisa autonomie?

Aceluia i-ar sta în cale chiar legea țerei! Căci în articolul de lege 43 din anul 1868, în paragraful 14, se zice apriat:

„Erdély mind azon törvényei, melyek az erdélyi területek és akkorában ügynevezett magyarországi részekben a bevett vallásfelekezettek, egyházak és egyházi hatóságok vallásügyiakokrati és önkormányzati szabadságát, jogszolgáltatását, egymás közötti viszonyait, s illetőleg hatáskörét biztosítják, sértetlenül fenntartatnak és egyszerűen a görög-katolikus egyháza is kiterjesztetnek.”

Pe acestea:

„Toate acele legi ale Ardealului, cari pe teritoriul ardelean și în părțile așa numite ungurene garantează libertatea de exercițiu al religiei, de guvernare autonomă, egalitatea de drept, relațiunile reciproce și respective cerul de activitate al confesiunilor recepte, al bisericeștilor și autorităților bisericești — se susțin intacte și totodată se estind și asupra bisericeștilor greco-catolice.”

Așadar autonomia bisericești noastre unite pentru todeauna este asigurată chiar prin legea țerei, așa că nu se poate lua dela noi fără de strămutarea sau ștergerea legii respective.

Nu este deci nici un episcop român unit, nici un preot și nici un laic, care fără de călcarea legilor bisericești și civile ar pute să între într-o autonomie, unde preșidează Metropolitul din Strigon, și unde cu o majoritate romano-catolică s'ar pute aduce decisiuni vătămătoare pentru independența provinciei noastre metropolitane.

Roma, când ne-a înzestrat cu această neprețuită independență a presimțit, că ce primejdii ne vor impresora!... Și dacă astăzi ar fi niște trădători, voinde ca să intrăm în autonomia celor 27, aceia ar lucra în contra Romei și în contra bisericești române unite.

Suntem siguri în urma acestora și convingși, că nime dintre Români, nici chiar vicarul episcopesc din Oradea, părintele Lauran, nu se află în dispozițiunea de a și pute vorbi despre aceea, ca să intrăm în autonomia catolică.

Am amintit din adins pe vicarul Lauran, nu pentru aceea, ca-și-când am fi crezut, că el, cu deosebire după cartea sa intitulată „Egyházipolitikánk” ar fi aplicit pentru autonomia plănuită, ci pentru aceea, că el prin circularul seu ultim a produs aparență, ca-și-cum ar fi amical dispus față de elaboratul celor 27,

de oare-ce a înăbușat glasul preoțimeii, care a cutezat să și protesteze.

Nu știm, că oare cugetat-a el, că prin faimoasele circule va da ansă și la astfel de explicări? Dar' vetind opiniile lui suntem de firmă speranță, că ori-cât de mare prieten ar fi al Ungurilor în cele bisericești, cu atât mai mare onoritor va fi ori-și-cărei astfel de autonomii, care se proiectează spre zdrobirea bisericești noastre.

E posibil însă, că ne înșelăm, e posibil, că într-o zi frumoasă îl vom vedea nu numai pe el, dar' și pe alții în tabăra aceluia, cari din obediță reu interpretată, sau din alte considerații vor intra în autonomia, ci în cercuarea unui modus vivendi, voinde a împăca și a aduce în armonie elaboratul celor 27, cu independența noastră bisericească.

Ce va fi atunci?? Curioase lucruri s'ar întâmpla. Preoțimea și poporul nostru ar vedea, că din partea Romei este cu totul părăsit. Ar vedea, că Roma ori nu voește, ori nu e în stare a mai susține în vigoare sus amintitul document. Am vedea cu toții, că Roma nu mai apără independența noastră bisericească.

Apoi trăim în zilele indiferențismului religios, când oamenii puțin le pasă de dogmele bisericești, cu deosebire când trebuie să luptăm „pro aris et focis”. Prea ușor s'ar pute ivi în biserica noastră unită un curent contrar Romei!...

Și unde vom ajunge atunci?...

Deocamdată însă se fim în curat, că Stântul Scamă, însec se fim, va și fi cel mai puternic apărător al independenței provinciei noastre metropolitane. Primejdia e aiurea!... Cele mai multe drepturi ale primatului din Strigon și așa numitele privilegii de drept public ale lui sunt eșite din praxă; le-a perdut... Voeste dar' să-și câștige noue drepturi și autonomia celor 27 îi stă la îndemână. Eară corul episcopesc romano-catolic, în cea mai mare parte a lui e în primul rând maghiar și șovinist, voinde mai cu seamă a ne contopi pe noi Români în organismul lor, ca drepturile noastre bisericești să ajungă în țeara uitărei, făcând un serviciu neprețuit al de stat maghiar și maghiarizării.

Aici e deci primejdia, aici se stăm la pândă!...

Înădă în aceste curente trebuie să ne apărăm și să cercăm mijloace de apărare. Eată câteva:

1. Fiecare cerc protopesc, precum s'ar mai zis de repețite-ori, să țină adunare, să pună de față chestiunea autonomiei, recercând pe arhieriei, ca pentru curmarea anarchiei bisericești, să convoace cât mai curând sinod diocesane.

Archiepescopia de Alba-Iulia a dat deja exemplul și se aibă grije ceialți diecesane, vor neținând asemenea sinoduri, ca să demonstreze în contra Blajului.

2. Fiecare diecesă ținând sinod, în acela să protesteze în contra violării independenței provinciei noastre metropolitane.

3. Trebuie înainte de toate să luminăm poporul, că despre ce e vorba și ce se intenționează din partea adversarilor nostri seculari?

4. Trebuie orientată Roma — nu numai din partea preoților, ci și a laicilor, și

5. Trebuie orientat cât de mămurit, atât ministrul, cât și membrii congresului, și pentru-ce nu putem noi, dacă am și voi, să intrăm în autonomia plănuită...

Deocamdată atâtea am ave de făcut. Dacă nici atâtea nu vom face, vom merita blăstămătură urmasilor, căci un popor, care nu grîjește cu cea mai mare scumpătate de drepturile sale, merită să fie jefuit de acelea!...

Sibiu, 19 Oct. n.

Boala principelui Carol. Se telegratează din Sinaia, că micul principe Carol merge din ce în ce spre bine. Pulsuța e mai regulată, respirația mai bună, temperatura mai scăzută. Sunt speranțe bune de o perfectă și apropiată însănătoșare. Știrea îmbucurătoare a produs o generală satisfacție pretutindenea în țeară, special în București, unde cetățenii urmăreau cu viu interes și cu mare îngrijire mersul boalei.

Colonisările. Ministrul de agricultură se ocupă mult cu chestia colonisării, căreia dorește să i dea o rezolvare practică, așa, ca să se poată vedea rezultatele „patriote” ale acestei ripoarelor nemăgărire din țeară. În scopul aflării unei modalități practice pentru „întărirea raselor” agricole, va întovăca ministrul de agricultură o anchetă la Budapesta, din care vor face parte, — cum am mai scris odată, — Nikolai Patriotic Gusztáv, cum e Bartha Miklos, Beksiacs Patasz, și alții. Anchetă se va întruși cu siguranță în Noemvrie, pe vremea când și delegațiunile vor fi intronite. Îi recomandăm — cartea lui Beksiacs!

Proiectul minorității. În comisiunea de 27 a congresului catolic pentru autonomie, s'au tot două curente, lucrul firesc. Minoritatea acestei comisiuni, — în frunte cu „Ugron Gábor, Hortoványi József, red. la „Magyar Allam”, Györfly Gyula, membru în comitetul central al statului catolic ardelean, etc. — a făcut și ea un proiect, care îl va prezenta congresului. Acest proiect se deosebește de al minorității prin o notă mai democratică, prin tendința de a da teren mai larg elementului mirean, și prin menținerea, în cadre mai largi, a autonomiei diecesane.

Într-un singur punct minoritatea convine cu majoritatea: în atitudinea față cu biserica gr-cat. română. Nici minoritatea nu găsește pretensiunea Românilor unuși vrednică de a o împlini. De altă parte însă recunoaște și pretinde a se recunoaște o poziție specială diecesane romano-catolice din Ardeal.

Contrazicerea și voluția e așa de isbitoare încât ținem să o arătăm întreagă.

Eată pasajul privitor din raportul, cu care minoritatea își așterne congresului proiectul seu:

„În fine, nici noi nu putem recunoaște nimemui dreptul de a se subtrage dela autonomia generală; de aceea nu delm pretensiunea dieceselor gr-cat. române de așa, ca să poată fi împlinită. Sub alt punct de apreciere cade statul romano-catolic din Ardeal, care din vremi avite are drept de autoritate independentă autonomă. A avut cerc de activitate organizat și estins pe aceste baze. Diecesa transilvană nu poate fi despoiată de acest drept autonom al ei, fără învoirea ei.

De altă parte nu se poate aștepta, că ea să abdică de acest cerc larg de competență în schimbul unui cerc organizat de activitate. Pentru a înlesni aceasta, și pentru a face posibilă acceptarea din partea statului din Ardeal, am stabilit în proiectul nostru un cerc de competență care e aproape analog cu al diecesei din Ardeal, și se deosebește cu totul de al majorității comisiunii de 27. Ne-am dat silințe să compunem proiectul nostru în toate amănunțele sale cu îngrijită conștiințioasă, după matură judecată și cu circumspecția reclamată de marea operă, și-l recomandăm cu adânc respect congresului catolic regiolar.”

Va să zică, diecesei ardene de același rit latin, care e sufragana archiepiscopului de Calocca, și sușună jurisdicțiunii primatului din Strigon, i-se recunoaște o poziție specială în cadrul autonomiei, ear' provinciei metropolitane române, de rit gr-cat., care e

o confesiune deosebită, e o biserică aparte, cu drept public propriu, cu independență proprie garantată și în legile țerei și în bula papale, nu i-se recunoaște dreptul, ci vreau să-l răpească. — Minte de Sécuiu trebuie ca să facă astfel de calambur.

„Sfințenia cauzei.” Am spus, că în Croația se face propadandă pentru încorporarea Dalmației la Croația și pentru independența financiară a Croației. Un ziar croat vine acum și condamnă energie procedura aceluia partid din Croația, care a făcut punct de program în aceste cauză sfințită și zice, că: „sfințenia acestei chestiuni, ca a ori-cărei chestiuni naționale, nu permite să fie degradată la o simplă chestie de partid”. Și-ar pute nota și alții, că zău, chestiile mari naționale nu e bine să fie întrebuițate ca arme politice de partid!

Budgetul comun.

Consiliul comun de ministri, ținut Marți la Viena, a stabilit budgetul școlilor comune pe anul 1900. Consultările, la cari au luat parte ministrii comuni Goluchowski, Krieghammer și Kállay, precum și ministrii-președinți și ministrii de finanțe a țării dualiste, au ținut cinci ore. Dat fiind că s'a ajuns la o perfectă înțelegere, cade de sine necesitatea ținerea unui consiliu de coroană, sub președinția Monarhului și budgetul comun se consideră de stabilit, în mod definitiv. În budget e treacă suma necesară pentru urearea școlilor oficierilor din armata comună, spre care scop s'au preliminar șapte milioane de coroană, și cam cu atâtea e mai greu budgetul anului viitor decât cel din anul curent. Se voinde, că ministrul comun de războiu ar mai fi cerut și un credit de patru sute milioane de coroană, pentru procurarea unor tunuri noi, cu repetiție, care sumă era să fie trecut în budget în decurs de mai mulți ani, — dar' ministrii de finanțe ai ambelor țări și-au spus planul și provocarea se amână o situația îngrijitoare financiară ce domnește astăzi pretutindenea. Terminul convocării delegațiunilor nu s'a stabilit în consiliul comun de ministri, pentru-că nu se știe cum se vor schimba raporturile politice în parlamentul austriac; în prima linie nu se știe încă, dacă vor pute fi alese acolo delegațiunile.

Mișcarea Cehilor.

Din incidentul revocării ordonanțelor referitoare la revocarea ordonanțelor în Boemia, Moravia și Silezia, comitetul popularului național ceh, a adresat partidului ceh un manifest, în care protestează în contra revocării ordonanțelor și provoacă energic acestor stări de lucruri. În manifest se zice, că parlamentul din Viena nu e îndreptățit să reguleze acum chestia limbilor. Revocarea ordonanțelor e o lovitură agresivă, îndreptată în contra poporului ceh. Comitetul protestează în numele celor șase milioane de Cehi și în numele legii, dreptului și a dreptății în contra revocării ordonanțelor. Provoacă poporul ceh la rezistență. „Întregul popor ceh — se zice în manifest, — stând pe basă lângă trebuie să dovedească, întrebându-l mijloace corespunzătoare năsuințelor sale morale, că onoarea poporului ceh nu are valoare mai mică decât onoarea altor popoare; poporul ceh trebuie să-și ridice glasul cu tărie și fiecare corporațiune a poporului ceh trebuie să-și manifeste voința neștrămutată de a nu tolera aceluia i-s-a îndreptat! Să arătăm lumii politice, amicilor și inimicilor, că poporul ceh ține la drepturile sale inalienabile și nepreșcriptibile. — Comitetul promite la finea lungului manifest, minat cam tot pe tonul acesta, că deputații cehi vor intra cu rezoluție și cu energie în luptă opozițională cu li-sa deschis.

Din Austria.

N'avem încă raport amănunțit despre deschiderea reichsrath-ului austriac, întemplată ieri, la Viena.

O scurtă telegramă ne spune însă, că deschiderea s'a făcut fără incidente neplăcute. Prim-ministrul Clary a declarat că guvernul se va născuși să guverneze pe baza legilor existente, și declarația aceasta a plăcut atât „dreptei” cât și „stângei”.

Stânga de altcum caută să fie mulțumită cu noul guvern chiar și numai pentru faptul că a revocat ordonanțele, atât de mult urgite din partea ei. Că ce va urma din acest fapt acum împlinit, e altă întrebare. De altcum stânga știe foarte bine că urmările nu pot fi bune, pentru că opoziția Cehilor e mai periculoasă decât a Nemților. De aceea Nemții s'au pus să pozeze pe grozavii și zic că numai cu revocarea ordonanțelor cu pricina nu s'unt mulțumiți.

Partidul Nemților progresiști a luat hotărâre formală, de cuprinsul, că cu revocarea ordonanțelor nu s'unt împlinite toate dorințele juste ale Nemților, și că partidul va lupta și în viitor pentru valorarea principiilor cuprinse în programul de Rosale al Nemților. Îndosebi partidul va cere, și va face propuneri chiar în una din ședințele mai apropiate ale reichsrath-ului, ca *paragraful 14 din constituție să fie șters*, și o altă propunere, ca să se ștergă și *îmbrul pentru ziare*.

Tot în contra paragrafului 14 a luat poziție și partidul *crestin-social*, care în conferința ținută în preajma deschiderii reichsrath-ului, a luat următoarea hotărâre:

„Partidul salută cu bucurie faptul, că în fine s'au șters ordonanțele referitoare la limbi, și își exprimă dorința ca chestia limbilor să fie rezolvată pe cale legală, și pe lângă respectarea drepturilor limbii germane, astfel, ca în fine să fie pace între naționalitățile din patrie. Partidul însărcinează prezidenția, ca în conferința șefilor partidelor unite germane să stăruiască într'acolo, ca obstrucția să fie abandonată, *pactul austro-ungar să fie respins pe cale parlamentară*, ear' cu privire la aplicarea paragrafului 14 să se dea garanții încă înainte de alegerea delegațiilor.”

Pe când Nemții astfel judecă asupra situației, Cehii nu stau nici ei cu mâinile în sin. Despre manifestul adresat poporului ceh, din partea comitetului executiv al partidului național ceh, am vorbit la altloc. Aici amintim, că între Cehii tineri și Cehii bătrâni decurg animat pertractări, pentru legarea unui *compromis* și intrarea în luptă cu puteri unite. Divergențele de păreri nu s'unt prea mari între aceste două fracțiuni politice ale partidului național ceh și astfel legarea compromisului nu va fi anevoioasă.

Și nu numai frunzașii Cehilor se mișcă, ci și poporul însuși. În ziua revocării ordonanțelor, fapt, care, cum se zice în manifestul Cehilor, constituie o *lovitură agresivă*, îndreptată Cehilor, — s'a aranjat o manifestație în Praga. Manifestanții erau muncitori și studenți, în număr cam la *cinci mii*. Mulțimea a manifestat, — în mod ostil, — la redacția lui *„Narodni Listi”*, ear' plecând de ac' s'a oprit în fața unui restaurant. Un fost redactor la *„Narodni Listi”* a vorbit poporului din fereastră. A condamnat purtarea incorectă a deputaților cehi, cari s'au arătat prea slabi în chestia

atât de importantă pentru poporul ceh, și a provocat poporul să *iee el acum în mână lupta politică și să-și apere singur interesele*. Mulțimea a plecat apoi la casa germană, unde a înscenat un *formidabil sari-vari*. De aci a trecut la primărie, unde era asemenea să se rotească o vorbire, dar' oratorul a fost împedat din partea inspectorului polițial. Mulțimea a sărit acum asupra inspectorului; a început să-l insulte și să-l bată; inspectorul a scos revolverul, dar' nu l'a putut descărca, pentru-că un om din mulțime asemenea a scos revolverul și l'a pus în pieptul inspectorului. În situația aceasta, estrem de critică, a sosit poliția și a resfirat poporul, — împedcând vrsarea de sânge.

Demonstrații s'au recules în altă stradă și au început atacul asupra polițiștilor cari voiau să-și respire și aici. Au aruncat în ei cu materii explozive, ear' după-ce polițiștii, pentru a se apăra au început să facă întrebuintare de baionete, — o ploaie de petri s'a descărcat asupra lor. S'unt mulți vulnerați dintre polițiști, ear' dintre manifestații mulți au fost arestați. Liniștea abia târziu noaptea a putut fi restabilită.

Fiind mare temerea, că demonstrațiunile se vor continua și vor lua dimensiuni tot mai mari, s'au luat dispozițiile necesare ca armata să fie în fiecare moment la îndemână.

Asta e situația politică în Austria și acestea s'unt auspiciile sub cari noul guvern austriac și noua sesiune parlamentară își începe activitatea. Că roadele cari vor fi, e ușor de prevăzut.

„Frații noștri români la columna lui Traian”

Sub acest titlu ziarul „L'Italie” din Roma scrie următoarele:

„Când Traian împăratul a lăsat vulturii din Roma spre paza granițelor orientale, fondând în Dacia o vastă colonie agricolă militară, a avut un mare merit față de civilizație. Vulturii bătuși de vânt s'au adunat pe Carpați în paza latinității.”

„Bătrânii români au rămas sub marile aripi ale vulturilor puternici și tenaci în contra torrentului barbar, care năvălea din toate părțile. Și în 1877, învingând cu o eroică vigoare ultimul popor barbar din Europa, au meritat de a reinvia în națiune.”

„Ori-cine vizitează România, are îndată impresia de a se afla în casa sa, în mijlocul fraților. Dar' primește și multe învățăminte și exemple. Acel tiner stat, fiiu mai mic al Romei, a străbătut în chip așa de curajios calea civilizației, încât destul de des ar pute să fie ca exemplu pentru bătrâna Italie.”

„Numai în 20 ani, dela 1878—1898 România a devenit statul cel mai ordinar și organizat al Balcanilor.”

„A construit edificii publice, a deschis școale și tribunale, a trebuit să sacrifice idolului militarismului, punând în picioare o armată înfloritoare de 200 mii de oameni și cu aceasta financiarii italieni ar pute învăța, că în România tazele — cele provinciale și comunale — nu trec de 13 la sută.”

„Românii nu au scăpat ocazia spre a aminti descendența lor din Roma, înfrățirea lor cu Italia. Una din amintirile cele mai frumoase ale acestor relațiuni frățești e când, în timpul războiului din Crimeea, un vas navigând pe Dunăre, a atins fărul român. Ofițeri și soldați fură surprinși de primirea ce le-au făcut Românii, care le-au amintit cu ospitalitatea lor cordială originea comună.”

„În 1896, aflându-se mulți din oamicii noștri politici la Budapesta, la conferința internațională pentru pace, Românii au voit să-și găzduiască în fiera frățească și s'au dus acolo deputați, senatori și ziaristi italieni cu marchisul Pandolfi și senatorul Pierantoni. Primirea Românilor fu de neuitat și trebuie să amintim ca un titlu de onoare comitetul lor parlamentar, care a dirijat primirea, presidat de senatorul Urechid, și care numără în sinul său oameni din diferite partide ca Fleva, Sihleanu, Ciuflea și alții.”

„Oaspeți azi ai Romei, Românii din congresul orientalist, au voit să lase mamei patrii o amintire despre fiica depărtată. Ei s'au dus ieri de dimineață cu mare pompă să ducă o coroană la picioarele columnei lui Traian.”

„Nouele base ale politiceii maghiare”

de Beksiacs Gusztáv.

X.

Maghiarimea în Ardeal.

Cum Beksiacs ține Ardealul de cel mai periculos pentru maghiarism, consacră acestei țărișoare, respective maghiarimei din ea un capitol separat.

Beksiacs zice, că până acum politica ardeleană sau a fost incidentală, sau în general nu s'a făcut nici o politică ardeleană, se înțelege în favorul Ungurilor din Ardeal. Cel mult s'a ivit ideea, că Sécuii trebuie împedecați de-a emigra în România.

Chestia însă e de mare însemnătate, din cauză, că Maghiarii s'unt puțini la număr în Ardeal. Beksiacs zice, că Românii s'unt 57%, al întregii populațiuni și Maghiarii, afară de Sécui, nu formează unitate compactă, ci insule care s'unt pe calea pieririi în marea mulțime a Românilor. În unele părți numărul Maghiarilor e de tot mic: în comitatul Făgăraș nu tocmăi 5%, în Hunedoara 6%, în Bistrița-Năsăud 4.77%, în comitatul Sibiului 2.92% etc.

Aceste împrejurări — zice Beksiacs — arată calea, ce este de urmat: Nu e permis a scoate Maghiarii din Ardeal, ci trebuie importați și alții acolo.

Sécuii trebuie împedecați de-a merge în România, dar' să nu emigreze nici în Ungaria, ci să fie așezați în lăuntrul Ardealului. Afară de aceasta pentru întărirea maghiarismului din Ardeal,

este lipsă de import — maghiar — din Ungaria.

Aceste se pot ajunge prin: industrie și agricultură.

Industria e cu deosebire pentru Sécuii, ca să se împedee emigrarea. Aici să se facă fabrici, cum a făcut statul fabrica de tutun dela Sepsis-Sân-Georgiu, la propunerea lui Beksiacs. În general Sécuii să se organizeze pe baza industriei de casă.

Mijlocul principal al acțiunii de maghiarizare e agricultura. În afară de Sécuii Maghiarii nu se pot răspândi prin Ardeal, decât prin colonizare.

Pentru colonizare trebuie aflat un centru și acesta e Câmpia. Acest centru, odinioară maghiar, al Ardealului — zice Beksiacs earăși cu impertinență — e foarte acomodat pentru colonizare și recucerire.

Aici în Câmpie statul să cumpere moși și în o estindere de vre-o 40 mii luri □, să formeze o regiune cu coloniști țsécui și maghiari. Aceasta ar fi un al doilea centru unguresc, care în curând s'ar estinde până la Sécuii. Alte locuri potrivite pentru colonizare s'unt văile riurilor principale. Insulele maghiare din valea Murșului, Oltului, Someșului și a Crișurilor trebuie întărite prin noi colonișți, ca astfel Românii să devie isoțaiți.

Aceste măsuri — zice Beksiacs — vor asigura superioritatea invincibilă și definitivă a maghiarimei din Ardeal.

Dar' afară de acțiunea industrială și agricolă, este de lipsă în Ardeal și în Ungaria-nordică organizația maghiarimei, anume organizația culturală și administrativă.

Beksiacs e pentru administrație de stat, cu denumiri din partea guvernului, de oare-ce numai așa se poate să se așeze floarea inteligenței administrației maghiare nu numai în Ardeal, dar' în întreg teritoriul locuit de Români.

Administrația trebuie să organizeze maghiarimea în toată țeara, dar' această organizație în ținuturile slovace și cu deosebire în cele românești este o chestie, care taie în existența Maghiarilor.

Dela aceasta atrmă viitorul nostru — zice Beksiacs — pe lângă mijloacele culturale și economice. Apoi mai adauge: E timpul ca să ne pricepem și împărțim bine rolurile. Nevoile ne s'unt așa de grele, pericolele amenințătoare s'unt așa de mari, încât nu e îndestulător un mijloc, ci de conlucrare a tuturor.

Beksiacs accentuează, că pentru maghiarimea din Ardeal s'a făcut puțin până acum. Acțiunea mai în urmă s'a manifestat în acea, ca fetele sécuiene să fie angajate ca servitoare în Budapesta. Astfel — zice Beksiacs — acțiunea națională se poate devalva în o acțiune de agențuri de servitori.

În resumat deci pentru Ardeal Beksiacs cere:

1. Numărul Maghiarilor să sporească în Ardeal, ca să ajungă cel puțin egal la număr cu Românii dacă nu

mai mulți. Aceasta se poate ajunge prin industrie și agricultură (colonizări).

2. Administrația să se statifice și aceasta apoi să organizeze maghiarimea și în privința culturală, socială etc.

3. Alături cu acțiunea statului să lucre și societatea. Aristocrația să-și facă intrarea în Ardeal. Numai așa se poate aduce de nou independență românilor de societatea maghiară.

Revistă esternă.

Războiul în Africa-sudică.

Din Natal nu este nici o știre despre operațiunile beligeranților. Singur *„Daily Telegraph”* e informat, că apropiindu-se Burii de Dundee, comanda militară engleză a ordonat evacuarea orașului, cum s'a făcut și cu *New-Castle*. Aceasta ar arăta, că Englezii s'unt în retragere spre Ladysmith.

Din partea vestică se anunță un triumf al Englezilor la *Mateking*. Se afirmă, că aici au iost atacuri repetate, în cari însă Burii au fost respinși cu pierderi considerabile. Ziarele din *London* scriu, că la *Mateking* au căzut 300 de Buri și 18 Englezi.

Știrile aceste însă trebuie primite cu mare rezervă, fiind din isvor englez.

Deschiderea parlamentului englez.

Alaltăieri, în 17 l. c. s'a făcut deschiderea parlamentului englez, așteptată cu oare-care încordare din partea cercurilor politice.

Mesajul reges de deschidere accentuează, că evenimentele, cari ating foarte direct interesele imperiului, au silit pe regina să ceară sfat și ajutor dela parlament. În urma situației din Africa-sudică s'a arătat cu scop a întâri forța armată prin chemarea sub arme a rezerviștilor. În mesaj se înconjură folosirea cuvântului: *războiu*.

În casa de jos se vor depune proiecte pentru votarea speselor recerute de evenimentele din Africa. Chestii interne nu se vor discuta.

În discuția, ce a urmat asupra răspunsului la mesaj, *Chambell-Bannerman*, accentuând seriozitatea situației, a accentuat, că opoziția nu va pune pedeci la votarea mijloacelor, cari au să asigure succesul războiului.

Din toată lumea.

Convențiile conferenței dela Haga. — Uciderea lui Klobb. — Alegerile comunale din Belgia.

Ambasadorul austro-ungar, contele *Wellersheimb* a iscălit în numele guvernului austro-ungar toate convențiile și declarațiile conferenței de pace dela Haga.

Ministrul coloniilor din Franca a primit o depeșă dela *Pallier*, urmașul generalului Klobb, în care se confirmă moartea lui Klobb, dar' anunță, că sublocotenentul *Menier* n'a murit, el a fost rănit, dar' acum e reconvalescent. *Voulet* și *Chanvine*, cei doi ofițeri rebeli, nu mai aparțin misiunii, dar' în depeșă nu se amintește unde se află.

FOIȚA „TRIBUNEI”

IMPĂCARE.

— Idil din viață. —

El — fiecare poveste de dragoste se începe cu un el — stă singur pe o bancă retrasă din frumoasa alee delângă riu. Ochii i-se perd pe cărările lungi acoperite cu frunze veștede. E toamnă, totul în natură e simbol viu și expresiv al stângerei și a tristetei. Și cum cad frunzele una câte una, i-se pare că s'unt tot atâtea clipe din viața lui.

Nu mai cât frunzele aceste s'au încălzit o vară întreagă la razele de aur ale soarelui, s'au scaldat în picuri de rouă și au ascultat concertul pasărilor cântătoare. Ele n'au ce regreta în scurta lor viață.

Pe când el?

Băiat pribeag, orfan de iubirea mamei, încunjurat de egoism sau indiferența societății prin care s'a învîrtit și a petrecut anii cei mai frumoși ai tinereții în muncă serioasă, pentru-ca să-și elupte un nume, un loc în societate. Și câte ostenele, câte nopți n'a petrecut în nedormire, cu capul plecat pe carte, pentru ajungerea acestei modeste fîntă a vieții sale. Și cât a trebuit să sufere văzând trailul ușuratic și fără griji ai colegilor, sei cari adumbriți sub numele și protecția părinților lor, fără a-și fi trudit mult creierii lor gol, s'unt cei mai mulți în posturi grase, pe când soartea lui încă și azi e stla de ziua de ieri și toama de ziua de mâine.

Gânduri de aceste îi trec prin minte și îi turbură și aceste puține momente de recreație, pe cari așa de sgărcit i-le împarte lui vecinica luptă pentru existență.

Și ca să le alunge își scoate din buzunar o carte de poezii și răsfoiește prin foile pe cari le știe pe din afară. E doar' autorul lui favorit, soțul nedespărțit al singurătății sale.

Ochii i-se opresc instinctiv la o pagină și pe pagina aceasta la două șire, de care șire se leagă cele mai dureroase gânduri.

„Unheilbar ist dein Herzeleid
Verfehtes Leben, verfehtes Liebes.”

Le cetește și rostește mereu inconștient, mecanic, căci mintea lui a luat-o rasna după alt șir nesfârșit de desnădejduite regrete asupra unei vieți perdue.

Nu mai din când în când tresare, i-se pare că aude un glas misterios care îi repetă într'una.

„Viață greșită, greșită iubire.”

Ah și atunci îi vine în minte: ea, copila cu păr castaniu mătăsoș, cu ochi ascintețori și cu suflet atât de crud și de nesimțitor. Abună-semă geniu sau cel rău, fatalitatea aceea nefîdurată, care atât de vitreg îi cărmuiește destinele sermaneii lui vieți, i-a adus în cale această copilă.

El, suflet idealist și naiv a zidit în inima sa un altar de adorațiune pentru această minune frumoasă și în iubirea ei a sperat să afle limanul și răsplata întregii sale vieți.

„Și-a robit toată voința, a abzis de toate visurile de glorie și mărire, pe care numai o fantasmă tinăreă și-le știe crol, atât de cutezătoare pentru un dulce

surs, pentru o caldă stringere de mână a unei copile.

Fiecare timăr îndrăgît începe prin a-și divinisa obiectul dragostei sale, prin a o înălța sus sus peste toate celelalte femei în lume.

Decepția începe în momentul când trebuie să constate cu durere, că și ea a lui e numai femeie ca și celelalte, o ființă dragă, dar' nelogică peste măsură și de cele mai multe-ori cu toane. Și ea a suferit cu reșignatie și această amară desiluzie, dar' — n'a mai avut puterea să se rupă de sub puterea farmecului ei de femeie.

Prea mult s'a nutrit cu gândul că ea este singura lui rază de fericire în viață, prea a devenit sclavul unei idei, că fără ea nu mai e nimic, absolut nimic ce să-și dea dor și voință de-a trăi.

De atâtea-ori și-a propus că se va încerca să o uite, să fugă în lumea mare ca să rupă chiar și cu prețul liniștii de vece cu acest vis atât de frumos și atât de chinător; dar' tot de atâtea-ori a fost destul un singur cuvânt blând, o singură privire galeșă ca să-l desarmeze, și să devie ear' copil bun și supus cu lacrimă în ochi cerșind și sperând iubire.

Dar' de astă-dată nu va mai fi slab, de astă-dată nu se va mai umili. Nu, de o mie de ori nu, mai s'unt femei în lumea toată și chiar de n'ar mai fi, e laș bărbatul care dîntr'o singură decepție de amor face generalizare asupra nonsensului vieții întregi; o femeie nu e sexul întreg și prin adorarea sau perderea lor nu se eshauriază toate scopurile și idealurile vieții.

Azi el e convins că ea nu l'a iubit, sau cel puțin nu așa cum a așteptat el dela ea:

Ea, copila desmerdată încunjurată de curtesanii și complimente, a simțit numai farmecul necunoscutului, numai un fel de simpatie curioasă față de tinărul tăcut, melancolic, care se uita la ea cu ochi așa de învâpăiați și de dornici.

I-a lîngușit vanității ei de femeie ea să cucerească pe acest visător și să-l prindă la carul ei de triumf.

A muncit toată ziua, a studiat cu forță și abnegațiune aproape supraomenească și dorind dorea minutul ca să poată fi câteva clipe lângă ea, să-și sărute mînuța ei albă și frumoasă și să respire parfumul ființei ei dragălașe.

Și când într'un moment de fuziune a sentimentelor, într'o uitare de sine s'a apropiat mai mult de ea decât permite eticheta convențională a societății, când și-a ridicat brațul ca să cuprindă talia ei de silfidă, atunci ea l'a respins rece, aproape nervoasă.

Doar' așa i-a spus guvernanta, ca unei fete bine crescute și ce se respectă, nu poate permite așa ceva nici chiar fidanțatului ei.

Ah s'ărmană iubire, tu schînteie dumnezească, ce caricatură ai devenit sub cămașa de forță a bontonului social!

E nesfârșit de trist, dar' e adevărat, că femeile de azi nu se mărită după un timăr pentru-că l' iubesc, ci l' iubesc pentru-că știu că le ia de nevastă...

Frunzele cad galbene și istovite pe cărările alei. Un vînt rece de toamnă despoaie arborii de podoaba lor de astă-vară.

Cu pași nesiguri și cu capul buimăcit de povara gândurilor negre ce l'a torturat creierii, tinărul o ia spre locuința lui solitară. Numai un gând îl neliniștește, că va avè să treacă pe lângă

fereastra ei, că ea va fi în fereastră și îi va fi așa de greu să treacă fără a-i vorbi barem o vorbă și cu toate aceste va fi firm în hotărîrea lui și va feri de ispită.

Dar' fereastra e pustie, nime nu se ivește de după perdelele slobozite.

Un gând îi fulgeră prin creier, care-l face să se cutremure în toată ființa lui: Ea are abună-seamă oaspeți și își petrece veselă în societatea curtesanilor ei.

Trebuie să între și el să se convingă încă odată despre realitatea presimțurilor sale sinistre. Trebuie să o mai vadă odată, să mai vorbească odată cu ea, dar' de sigur pentru ultima-ora.

Și pașii îl duc pe nesimțite cătră casă, peste a cărui prag a trecut de atâtea-ori și cu atâtea scumpe iluzii în piept. Dar' odăile s'unt goale.

Nu mai dinspre grădina se aude un glas dulce și duios de femeie, un glas pe care e destul să-și auzi odată ca să nu-l uiți în veci.

Și ea se roșește ca un școlar surprins cu lecția neînvețată la vederea lui, un suris dulce se ivește pe buzele ei și îi ese veselă înainte întinzându-i mîna albă și frumoasă.

Și în momentul acesta el își uită de toate hotărîrile lui, ca prin farmec au dispărut și gânduri negre și s'ila de viață.

Pe banca de peatră sub umbra teiului uriaș șede o păreche tinăreă, el sărutut cu foc mîna ei albă și frumoasă, ear' ea îl amenință dragălaș cu degetul:

— „Roule, te-ai supărat?”

Turda, Octomvrie 1899.

v. mol.

La alegerile comunale din Belgia au învins în multe părți liberalii și socialistii, între altele în Bruxella, Anvers, Gent, Liège etc. În Mecheln, unde e rezidența arhiepiscopului cardinal al Belgiei, au învins clericali, ceea ce a provocat mari și sângeroase turburări.

Pentru masa studenților.

— În Brașov. —

Zelosul director al liceului din Brașov ne trimite spre publicare un apel, care prin cuprinsul său vorbește destul de elocvent, pentru-ca toată suflarea românească să-l primească și să se petună de adevărurile lui și să lucreze în consecință.

Eată apelul:

„... ear' pe binefăcătorii mesei acesteia, vii și morți, pomenește-i Doamne întru împărăția Ta.

(Din rugăciunea ce se rostește zilnic la masa studenților).

În anul școlar ce a trecut s'au pus bazele unei mese a studenților la școlile noastre medii și superioare din Brașov. Sprigunul spontan al publicului românesc s'a manifestat într'un chip atât de frumos, încât masa studenților de fapt s'a putut pune în ființă în luna Martie a. c., împărțându-se cu prânz gratuit 20 de școlari săraci dela școlile noastre.

Dacă ținem seamă de scurtimea timpului în care s'a realizat această instituție de binefacere, de bună-seamă că ea înseamnă mult. Dar' dacă ținem seamă de numărul mare al elevilor din școlile noastre medii și superioare, care an de an variază între 500—600 și între cari cel puțin 100 de inși ar merita să fie înțreținuți gratuit la masa studenților, atunci trebuie să spunem, că e cu mult prea puțin ceea ce am putut face până acum. Dacă mai luăm în vedere faptul, că intertenția cu prânz gratuit a celor 20 școlari ne costă pe an tocmai 2100 fl., atunci e ușor de înțeles, că din capitalul actual de 4000 fl. al mesei studenților și din cele vre-o 700 fl. venite anual probabil ale mesei, nici măcar aceste 20 de locuri gratuite la masă nu vor pute fi susținute.

Dar' instituțiunea aceasta umanitară a mesei studenților trebuie să o susținem și să o lărgim chiar, punând bazele unei internat de băieți. Căci masa studenților (și cu atât mai mult viitorul internat) împlinesc la școlile noastre medii și superioare o misiune culturală românească de o importanță capitală.

Motivăm această aserțiune.

O jumătate de secol se împlinesc cu acest an școlar, de când gimnaziul românesc din Brașov și-a deschis porțile sale pentru răspândirea culturii românești. Și dela început acest institut nu a fost de importanță locală, ci a avut o misiune românească culturală. Din toate părțile locuite de Români au alergat fiii nației aci, ca să se adape din izvoarele clare ale culturii românești și pretutindeni se ved' urmele muncii rodnică dezvoltate de aceste școli.

Trebuința de lumină a crescut în timpul jumătății de veac tot mai mult, ea a intrat tot mai adânc în inima și în gândul iubitelui nostru popor, — dar' — durere — condițiile materiale pentru satisfacerea acestei nobile trebuințe în loc să se amelioreze s'au înrețit și s'au înăsprițit cu fiecare zi înainte.

Masa studenților este chemată a sări în ajutorul părinților și copiilor lipsiți de mijloacele materiale, dar' însetoșai de învățatură românească. Ea are să pună stavila sărăciei, ca aceasta să nu copleșască sentimentul trebuinței de lumină, de cultură.

Eată cuvântul pentru care ziceam, că masa studenților împlinesc la școlile noastre medii și superioare o misiune culturală românească de o importanță capitală, eată cuvântul pentru care ea trebuie susținută și intrucât numai se poate lărgită.

Dacă cineva este chemat a avea sens pentru acest adevăr, dacă cineva este chemat a sări în ajutorul școlii românești întru realizarea mărețelor sale ideale, — atunci de bună-seamă și în prima linie stratul cult al neamului nostru din această patrie este cel dintâiu chemat.

Cu deplină încredere ne adresăm deci către P. T. D-Voastră, convinși că ne apreciați intențiunile și siguri că ne dați tot sprigunul posibil și vă rugăm în numele dragostei frățești, în numele umanității și în numele culturii românești: să contribuiți D-Voastră și să faceți să contribuie și alții pentru masa studenților dela școlile medii și superioare gr.-or. române din Brașov.

Un iubileu de o jumătate de veac nu s'ar pute s'arba de noi în mod mai demn și mai vrednic decât prin lărgirea instituțiunii mesei studenților și în legătură cu ea prin punerea bazei unui internat mare de băieți.

Dacă gândul acesta ar fi împărțit de toți Români de bine, atunci idealul nostru va fi ajuns, căci voința

comună a celor de bine trebuie să se realizeze necondiționat.

Brașov, în 1 Oct. v. 1899.

Pentru comisiunea administrativă a mesei studenților:

Virgil Onițiu,

directorul școlilor medii gr.-or. române.

Notă. — Listele de colectă s'unt a se înapoia împreună cu banii colectați până cel mult în 15 Noemvrie s. v. a. c. la adresa direcțiunii gimnaziului român din Brașov (Brassó)

Chestiuni bisericesti.

Conferențele preoțești.

Circularul, ce am anunțat că se va da în cauza conferențelor tractuale, în arhiepiscopia Transilvaniei, s'a dat deja sub nr. 7740. I. P. S. Sa Metropolitul Meșianu, după ce arată importanța chemării preoțești, cu deosebire în zilele de acum, »când o mulțime de curente bolnăvicioase tind a lăși și printre ai noștri indiferentismul religios, pentru a-i esploata în alte scopuri», — dispune:

»provocăm pe prea onorații protopresbiteri a întruși fiecare în câte o zi acomodată pe onorata preoție din tractul submanuat în conferență preoțească sub conducerea protopresbiterului concernent, și anume în restimpul până la finea anului curent, cu îndrumarea de a consulta în dragoste frățească:

1. Cari s'unt scăderile, ce produc indiferentismul religios în popor, și prin ce mijloace s'ar pute desvolta tot mai mult simțul religios în popor, pentru a paraliza și delătura aceste scăderi?

2. Cari s'unt scăderile, ce slăbesc forțele materiale ale poporului, și mijloacele la ridicarea acestora? și în fine

3. Pentru-ca preoții să se rețină dela alte ocupațiuni economice și să se dedice înaltei lor chemări preoțești, cari ar fi mijloacele pentru ameliorarea doțaiunii preoțești?

Despre decursul pertractării atinselor obiecte în acele conferențe se va lua protocol, care apoi se va înainta aici în termen de 15 dela ținerea conferenței.

Revista ziarelor.

„Constituționalul” găsește că guvernul conservator nu mai poate sta la putere.

„Voința Națională” a reluat tema fânului.

„Timpul” răspunde „Constituționalului”.

„Dreptatea” se ocupă cu junimiștii.

„Drapelul” explică asupra celor ce a cerut în precedente articole dela partidul conservator.

„Universul” analizează proiectul de reformă a condei de procedură civilă.

„Opinia” (Iași) arată cum Iașul a desmițit ieri, cu ocaziunea întrunirii antisemite, profesiiile opozițiunii.

„Epoca” scrie despre anume moravuri gazetărești.

„Gazeta Transilvaniei” scrie despre deschiderea reichsrath-ului.

Cronica zilei.

Românii toți...

Românii toți se bucură, cu un suflet și cu o inimă, de succesele delegațiunii române la Roma.

Ceea ce e mai frumos e, că Români din toate provinciile istorice române își au partea lor, mai mare ori mai mică în semnul de secular omaj ce s'a adus spiritului marelui împărat și Romei, mama latinătăii. La coroana de bronz au participat cu obolul lor Români din România, Macedonia, Bucovina, Transilvania, Ungaria etc.

Eată lista contribuțiilor dela noi:

Ariton M. Popa, preot gr.-cat., Bucium, 1 fl.; Nicolau Bășanu, preot gr.-orient, Bucium-Isbita 1 fl.; Ioan A. Macaveiu, proprietar, Bucium 50 cr.; Ioan M. Munteanu, învățător gr.-cat., Bucium 50 cr.; Alesandru David, proprietar, Bucium 50 cr.; Simeon David, proprietar, Bucium 50 cr.; Ioan Jurca I. Simeon, proprietar, Bucium-Poeni 50 cr.; George Tințariu, comptabil, Bucium 50 cr.; Moise Boțgan, protopop, Arad 5 fl. — La olaltă 10 florini.

Sibiu, 19 Oct. n.

Memento. 22 Octomvrie: Aduarea de controlă a rezerviștilor sibiieni ai armatei comune. — „Mariana”, reuniunea învățătoarească gr.-cat., filiala Sângiorgiului, adunarea de const. în Rodna-veche.

22—29 Octomvrie: Expoziția de poame a Reuniunii agricole rom. în Sibiu.

23 Octomvrie: Cercul Arduasat—Someș al reu. inv. gr.-cat. din arhiepiscopatul Sătmăului, adun. gener. în Bozinta-mare.

25 Octomvrie: Concurs de medic cercual în cercul Sănbenedicului.

26 Octomvrie: Conferențele învățătoarești ale inv. gr.-or. din arhiepiscopia.

Căsătorii în familia domni-toare. Zilele trecute se publicase știrea, că Archiducesa *Stefania*, văduva moștenitorului de tron Rudolf, s'au căsătorit cu contele Elemer *Lónyay*, atașat la ambasada austro-ungară în Londra. Știrea s'a demantat, dar' pentru aceea totuși se pare a fi adevărată. Ziarele maghiare știu să spună chiar și ziua cununiei, care va fi în 13 Noemvrie.

O altă știre de apropiată căsătorie, cu mult mai importantă, e știrea ce de vr'o două zile-și face calea prin ziare, despre căsătoria moștenitorului de tron *Francisc Ferdinand* cu *contesa Sofia Chotek*, fosta damă de curte a Archiducesei *Isabella* (soția Archiducelui *Friedric*). Se spune chiar, că Archiducele a înștiințat M. Sale intenția de a se căsători cu *contesa*, la ce 'i-s'ar fi răspuns, că în acest cas trebuie să renunțe la dreptul de moștenire a tronului. *Contesa* e cu 5 ani mai tinără decât Archiducele (s'a născut în 1 Martie 1868), e fiica fostului consul la Dresda, conte *Bohuslav Chotek* și a contesei *Vilhelmina Kinsky*, e Bohemă, orfană de ambii părinți. În foile sosite azi știrea se dementează.

Procesul dlui T. L. Albini, în afacerea fondului lui Iancu e fixat a se pertracta în 4 Noemvrie n. a. c. la tribunalul din Alba-Iulia.

Reuniunea rom. de muzică din Sibiu, conform raportului general primit azi, a avut în anul 1 Sept. 1898—31 August 1899 patru membri onorari, trei fondatori, 71 activi, dintre cari în decursul anului au răpăsit 4, și 62 ajutători. Față cu anul trecut o reducere de 14 la membrii activi și o reducere de 3 la cei ajutători. A pășit în public cu prestațiunile sale de șapte-ori, între cari în două rânduri la ocaziuni de doliu; în 16 Sept. 1898 la parastasul celebrat pentru repositata împărăteasă *Elisabeta*, și în 20 Oct. 1898 la înmormântarea Metropolitului *Miron*. A concertat în 24 Febr. 1899 cu ocaziunea petrecerii în Sibiu a artistei române *Agata Bărsescu*, în 12 Martie 1899 cu ocaziunea instalării Metropolitului *Meșianu*, în 8 Martie 1899 (concert ordinar al Reuniunii), și în 27 Iunie 1899.

Conform inventarului, averea Reuniunii e 1582 fl. 63 cr. bani gata, 544 fl. 41 cr. pretențiuni, musicalii în preț de 850 fl., un piano în valoare de 218 fl. 50 cr. și alte utensilii în preț de 98 fl. 70 cr. În decursul anului Reuniunea a spesat 1011 fl. 22 cr., între cari: remunerația dirigentului 300 fl., spese de producțiuni 290 fl. 56 cr., chiria localului de probă 145 fl. adaus la fondul neatacabil 100 fl. și alte spese mărunte. Saldul casei la 31 Aug. 1899 a fost 1482 fl. 63 cr.

Cu finea acestui an Reuniunea a îndurat o mare pierdere prin depărtarea dirigentului ei, a dlui *George Dima*, chemat ca profesor de muzică la gimnaziul din Brașov. Adunarea generală 'i-a votat recunoștință pentru serviciile prestate în decurs de 9 ani ca president și 18 ani ca dirigent. Totodată a declarat membri onorari pe vechii membri *Maria Crișan*, *Maria Dima*, *Elena Frincu n. baronesă Popp* și *Ana Moga*.

Lucaciu în Roma. Părintele *Lucaciu* petrece în Roma de multă vreme. Am văzut că a asistat și la s'erbarea din forul Traian. Asupra petrecerii în Roma a părintelui *Lucaciu* »Universul» din București publică următoarea telegramă:

Roma, 15 Octomvrie.

Ziarul »Italia» publică un articol în care spune următoarele:

»Unul din cei mai eminenți patrioți se află de câteva săptămâni la Roma. Voim să vorbim de părintele *Lucaciu*, unul din martirii causei române în Ungaria. *Lucaciu* fu interzis de episcopul său, un *Ungur* bine înțeles. Atunci *Lucaciu* făcu apel la Roma și *Propaganda fide* va examina recursul în luna Noemvrie.

»Italia» termină zicând: »Să sperăm că se va face dreptate».

Expoziția de poame, ce »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului» aranjează în zilele din 22—29 Oct. n. c. în »saleta dela »Gesellschaftshaus», preocupă întreagă societatea română de aici. Un comitet de d-șoare în frunte cu stim. doamne *Silvia Dr. Barciuanu*, *Oltilia D. Comsa* și *Maria Dr. Crișanu*, lucrează din răspuțeri la aranjamentul expoziției. După toate prevederile expoziția atât ca aranjament, cât și ca conținut, putem anticipa, va compensa cu prisosință ostenelele puse de damele noastre în serviciul Reuniunii agricole. D-șoarele angajate la această lucrare destul de obositoare s'unt: *Eleonora Borcia*, *Mina* și *Hortensia Cosma*, *Agnes Cristea*, *Zina*, *Eugenia* și *Rica Moga*, *Delia Olariu* și *Hortensia Penciu*. Comitetul central va lansa și către celelalte d-șoare din Sibiu un apel călduros, prin care le poțeste a-și da valorosul lor concurs întru a face onorurile casei în zilele expoziției. Credem că acest apel nu va rămâne fără rezultat.

Agata Bărsescu, care de vre-o câteva zile se află în Viena, va pleca în curând la Serajevo, unde va da un scurt ciclu de reprezentațiuni. De acolo va pleca la București, pentru a inaugura reprezentațiunile ei, în limba românească.

La examenul de calificare, ținut în 10 și 11 Octomvrie în Arad, s'au prezentat doisprezece clerici absoluzi ai dieceei, făcând toți examenul cu succes bun.

Ciclun și potop de apă. Zilele trecute venind din Africa peste Mediterana un ciclun uriaș, a făcut teribile devastări în provincia italiană *Salerno*, smulgând din rădăcini olivii și răsturnând bisericii și case, pe unele luându-le pe sus și aruncându-le în mare. Pericolul era cu atât mai mare, că și o ploaie torrențială începuse a curge, în urma căreia au așit apele rupându poduri, căi ferate și spălând sate întregi. În *Ponte-Cagnano*, *Giffoni*, *Pelezano* și *Seti* familii întregi și-au aflat moartea în valuri; în orașul *Vitulur* valurile au demolat o fabrică de mătăsării și a înecat cinci lucrătoare. S'au aflat patruzeci cadavre, dar' victimele potopului s'unt cu mult mai multe. Îndeosebi cele patru sate amintite mai sus s'unt toate pustii, nici o casă, nici o biserică nu a rămas nede-molată; pe locurile unde mai înainte erau grădini de olivii și vii, acum e pustietate. Întrăgă populațiunea, câtă a putut scăpa cu vieață din acest groaznic potop, e adusă la toiag de cerșitor.

Universitatea din Agram își s'erbează azi iubileul de 25 ani dela înființarea sa. Tot azi se face și instalarea nou alesului rector *Dr. George Arnold*.

Templul din Karnak, o operă monumentală de pe timpul *Faraonilor*, s'a ruinat. Se scrie adevăd în Cairo, că ciclun din zilele trecute a răsturnat partea cea mai mare dintre pilastrii templului, în urma căreia s'a prăbușit și templul însuși. Templul era situat la malul drept al Nilului față în față cu vechia *Thebe* și era cea mai renumită cap-d'operă a arhitecturii egiptiene; în mărime întrecea toate edificiile înalte ale lumii. Pilastrii aveau înălțime de 43½ metri; au resistat timpului 2400 de ani, ear' acum mândria *Faraonilor* de odinioară s'a prăbușit în ruine.

Episcopul Majlăth pe Câmpie! Ni-se scrie: *Luni, 11 l. c.* episcopul romcat. din Alba-Iulia contele *Majlăth* a sosit în visitațiunea sa canonică și în comuna *Sânger*, comună locuită în majoritate de Români și de puțini Unguri.

Episcopul a fost primit de inteligența ținutului, firește mai ales de Unguri. N'au lipsit însă nici Români, dar' nici chiar *Jidovi*.

La 12 l. c. după celebrarea sfintei liturgii și a miruitului s'au prezentat la episcopul diferite delegațiuni, între cari la întrevinerea secretarului episcopesc, contele *Toldalagy*, prima a fost cea a clerului și a mirenilor români gr.-cat.

Protopopul *Ludoșului N. Solomon*, a ținut în limba latină un discurs de cuprins exclusiv bisericesc, la care episcopul a răspuns în scurt tot latineste.

După recepțiuni a urmat banchet dat din partea ținutului proprietar *Betgh Sândor*.

Delegațiunea română compusă din protopopul *Solomon*, preoții *Boer*, *Orbean*, *Vlassa*, *Florian* și a mirenilor *Kormos*, *Elokes*, proprietari, viriști comitatensi, a făcut o impresie foarte plăcută, atât asupra episcopului, cât și asupra publicului present.

Înflorire terțiară. În grădina școlară din *Mező-Tur* un măr a înflorit a treia-ori. Astă-vară a făcut fructe, în August a înflorit și a făcut fructe a doua-ori, ear' cătră sfârșitul lui Septemvrie pe timpul căldurilor ca de vară, a înflorit a treia-ori.

În grădina lui *Simon Péter* din *Csurgó* încă a înflorit un măr a treia-ori, asemenea și un cais e înflorit în deplină pompă.

Concurs bisericesc. Pentru ocuparea postului de paroh în *Agărbicium*, parohie de cl. III. în ppresbiteratul gr.-or. *Turda*, este scris concurs cu termen de 30 zile.

Așa 'i-a fost scrisă. În *Gyömöre* vre-o câțiva băieți s'au adunat la tovarșul lor de jocuri *Iosif Asuski*, fiul arăndașului și fiindu-le frig au făcut în șură foc. Un mare incendiu s'a escat din aceasta, la ce băiatul a tulit-o la fugă, rămânând în șură numai mititelul *Iosif*, care a fost scos leșinat de dogo-reala focului, dar' fără arsuri. Bucuria arăndașului însă, că băiatul a scăpat de moartea ce-l aștepta, nu a ținut mult.

A treia zi băiețelul se juca în jurul cup-torului, din care s'arind o schinteie pe el 'i-a aprins hănușele. Până-ajung la țipetele lui 'i-au alergat căsenii în ajutor, nenorocitul a primit arsuri teribile, în cari a doua zi a murit.

100 de urmași. În *Gyöngyös* a răposat săptămâna trecută un anume *Keller Ignăz* în etate de 100 ani. În jurul cosciugului seu erau adunați, pe lângă soția sa și frații sei: 10 copii, 10 nurori și 22 nepoți și familiile acestora cu 61 strănepoți. Tocmai o sută de inși deplăngeau pe moșneagul.

Știri mărunte. În spitalul din *Löcse* o femeie smintită și-a isbit în cap o lampă aprinsă. Petroleul 'i-a curs pe trup și a ars-o de moarte.

În pivnița cafenelei »*Abbazia*» din *Budapesta* s'a întâmplat o teribilă explozie de acetylen, în urma căreia mașinistul a fost ucis.

— În ținuturile de peste Dunăre a bătuit *Sămbătă* și *Duminecă* un puternic ciclun, făcând mari devastări.

— *Luni* s'a inaugurat noul edificiu al institutului fiziologic din *Viena*, ear' în *Brünn* s'a pus peatră fundamentală la internatul poli-tehnicului.

POSTA REDACȚIUNEI.

Ploesti. Mulțumiri: Le-am fost dat deja. Așteptam acum să l.eze.

Turda. Celalalt, cu autonomia, nu ni-se pare de publicat.

MAI NOU.

Răsboiul.

Dela *Mafeking* au sosit azi două știri, cari se contrazic. Una, venită prin *Londra* anunță, cu *Burii* au fost bătuți la *Mafeking*, alta vestește tocmai contrari, că orașul a fost ocupat de *Burii*. Nu se știe, că generalul *Baden-Powell* a capitulat sau s'a depărtat din *Mafeking*.

Din *Londra* se depeșează, că contele *Muraviev* a stabilit o înțelegere cu ministrii francezi în chestia *Transvaalului*.

»*Times*» e informat, că guvernul *Angliei* va cere dela parlament votarea unui credit de 10 milioane funți sterlingi, pentru a întâmpina cheltuelile răsboiului.

Deschiderea reichsrath-ului austriac.

Despre deschiderea reichsrathului austriac întâmplată ieri, aflăm următoarele:

La orele 11 și 15 minute sala e plină de deputați. Ministrii intră și-și ocupă locurile. Se face tăcere și prim-ministrul *Clary* roagă pe dl *Turcan* să ocupe locul *presidial*, ca cel mai înaintat în etate. Părintele *Turcan* salută deputații, exprimând dorința generală de a se aplată odată divergențele dintre partide, ca parlamentul să poată desvolta o activitate prielnică intereselor țerei.

Provoacă adunarea să aducă urale *M. Sale Monachului* (deputații strigă de trei-ori *Hoch*) și declară noua sesiune parlamentară de deschisă. Se pune la ordinea zilei alegerea *presidentului*. Deputatul *Schönerer* cere cuvântul. Nu 'i-se acordă. Se dau 325 voturi, dintre cari 55 albe, ear' 264 pentru *Dr. Fuchs*. Se declară de ales. *Dr. Fuchs* ocupă scaunul *presidial* și mulțumește pentru încrederea pusă în el. Dă apoi cuvântul ministrului-president *Clary*, care-și rostește programul. (Îl vom publica mâne).

Deputatul ceh *Dr. Engel* cere, ca declarațiile guvernului să fie puse în ședința proximală la ordinea zilei pentru a fi discutate. Propunerea se admite. Ministrul de finanțe prezentează proiectul de lege despre ștergerea timbrului pentru ziare și călindare. (Aplause). Ședința proximală mâne, *Vineri*.

Ultime știri.

Viena, 19 Octomvrie. Pentru postul de prim-vicepresident al reichsrath-ului, stânga a candidat pe *Prade*. Dreapta însă nu-l voește. Va pune alt candidat.

Praga, 19 Octomvrie. Ieri seara au fost noue demonstrațiuni din partea *Cehilor*. Poliția a fost insultată și a trebuit să facă întrebunțare de arme. Multe persoane s'unt grav rănite. S'au făcut mai multe arestări.

Sosiți în Sibiu.

La 19 Octomvrie n. 1899.

Hotel »Impăratul Romanilor»: *Turoczy*, consilier minist., *König*, oficial, din *Budapesta*; *Jockel*, neguțtor de lemne din *Cluj*; *Kireh-gatter* din *Arad*, *Tankó* din *Budapesta*, ingineri sup.; *Mauthner*, *Oestreicher*, *Ujpal*, *Badner*, *Kramer*, din *Budapesta*, *Kullman*, *Fischer*, *Deutsch*, *Skatzel*, *Neumann*, *Frank*, din *Viena*, comercianți.

Hotel »Miltzer»: *Contele Bethlen*, aspirant de ofițer din *Medias*; *Gönczy*, oficial din *Cârța*; *Neumann*, comerciant din *Viena*.

Hotel »Miltzer»: *Axente Severu*, privatier din *Brașov*; *Dr. Schneider* din *Frankfurt*, *Dr. Moldovan* din *Arpașul-inferior*, medici; *Gerlav*, *Gadao* din *Căneni*, ingineri; *Schnell*, comerciant din *Serăuția*.

Hotel »Habermann»: *Maria Radu* cu familia, ospetăreasă din *Rimnic*.

Bibliografie.

A apărut:

ECHOURI LITERARE.

Despre Tragedia Calvarului au apărut două recenzii, competente, și foarte favorabile. Sunt organele noastre bisericești principale, cari se rostesc.

Telegraful Român în recenziunea sa conține astfel:

Această scriere tratează momentul cel mai sfâșietor de inimă, divină tragedie a Mântuitorului nostru Isus Christos. O recomandăm ca o lectură, ce înalță și înduioșează inima creștinului.

Unirea se pronunță între altele astfel:

E o adevărată tragedie, dar o tragedie sfântă. Ca și în o măiastră operă de artă autorul lasă să urmeze una după cealaltă scenele cele mai emoționatoare, care te fac să tremuri de nerăbdare pentru apropiatul sfârșit. Și de ai vedea în pieptu-ți inimă păgână încă ar trebui să te înduioșezi când citești, durerile cele mai crâncene pe cari le-a suferit eroul acestei tragedii sfinte.

Traducerea nu e mai pe jos de cuprins. Limba e foarte frumoasă: e cea din sfintele cărți. Citând adese din biblia lui Clain, traducătorii au imprumutat stilul vechilor scripturi.

De partea tehnică nu avem de zis decât ear' cuvinte de laudă. Esecutarea tipografică și broșarea în stil franțuzesc satisfac celor mai exagerate pretențiuni și fac multă laudă Tipografiei din Sibiu.

Terminând ne ținem de cea mai plăcută datorință a recomanda cartea aceasta tuturor acelor, ce doresc o lectură bună și frumoasă, un graiu curat românesc.

Despre Almanahul învățătorului român publică Telegraful Român, în nr. 106, o recenziune, din care extragem următoarele:

Deja în exterior îți face o impresie foarte plăcută, format 16°, tocmai potrivit de purtat, legat frumos, hârtie fină și ilustrații reușite.

Pe cât de bine se prezintă în ce privește ajustarea esternă, tot pe atât de bogat e și în cuprins.

Almanahul prezintă în urma laudabilității și neobositului zel al d-lui Iosif Velean, denotă un mare progres față de cel din anul trecut și prin aceasta de sine se impune ca un ce indispensabil pentru fiecare învățător român.

Dar' să analizăm puțin cuprinsul lui:

Pe prima foaie aflăm nimeritul portret al d-lui profesor seminarial Dr. D. P. Barciuanu, bărbat cu mari și indeobște cunoscut merite pe terenul învățământului. În Almanah aflăm o scurtă biografie și un sumar al operelor didactice, scrise de d-l prof. Dr. Barciuanu. Al 2-lea portret reprezintă pe d-l Ioan Pop Retezanul, devotatul învățător și bine cunoscutul folklorist român, a cărui biografie o aflăm deasemenea.

Almanahul conține pe lângă calendar și notițe de tipic, date cronologice, genealogice, date referitoare la poșta și telegraf, apoi sematiamul ambelor biserici române și sematiamul reuniunilor învățătoresci.

Urmează partea literară cu multe subiecte din cele mai interesante, în fine literatura școlară, cartea experiențelor, apendice și anunțuri. Indemnăm pe d-nii învățători să nu pregete a-și procura acest calendar portativ, din care multe cunoștințe folositoare vor putea culege, și vor avea totodată tabloul întregului organism învățătoresc, ca într-o icoană fidelă înaintea ochilor.

Tragedia Calvarului, de abbé Henry Bolo, tradusă în românește de membrii societății de lectură Inocențiu Micu Clain: a teologilor din Blaj. Ediț. societății, tiparul Tipografiei, societ. pe acțiuni în Sibiu. Prețul: 2 coroane, pentru România: 3 lei.

În această scriere se tratează, într-o concepțiune originală și într-un stil superb, divina tragedie a Mântuitorului. E o lectură, ce înalță fiecare suflet creștinesc, obicinuit a simți și gândi.

Traducerea e vrednică de original; pare-că nici nu e traducere. Un limbaj verde românesc, în felul scripturilor sfinte, este caracteristica escelentei traduceri, care face onoare tinerilor teologi dela Blaj. Unitatea stilului e așa de evidentă, încât ni-se pare că unul singur a făcut întreaga traducere.

Înfășoșarea tehnică nu desminte reputațiunea bună a atelierului Tipografiei noastre. Ear' broșurarea în stil antic, franțuzesc, îi dă o formă originală și atrăgătoare. Învălișul e de hârtie pergament.

Rar se vede în piața de cărți românești o carte cu înfășoșare așa de elegantă, demnă, atrăgătoare.

Se poate procura și dela librăria noastră. Și credem, că nu numai preții, pentru cari are un preț deosebit, ci toți iubitorii de lectură bună și frumoasă, domni și dame, se vor grăbi a-și-o procura.

„Lupta pentru drept“.

Voci de presă. Dreptatea.

Trebuie să fim bucușori când ni-se dă în materie de literatură juridică o traducere de valoare, din toate punctele de privire.

Lupta pentru drept e creațiunea acelu geniu juridic Dr. Rudolf de Ihering, care e poate cea mai strălucită și tea mai originală ilustrațiune a literaturii juridice contemporane.

Traducerea dlui Păcățianu însă e mult superioară traducerilor anterioare și ca stil și ca aprofundare serioasă a originalului, având pe lângă asta avantajul de a ne prezenta penultima ediție a originalului nemțesc, ediție apărută cu un an înaintea morței lui Ihering, care a supus-o unor modificări, cari înlocuiesc stilul științific greoiu în întâia ediție cu un stil mai ușor, accesibil și celor ne-specialiști în materie de drept.

Politica noastră națională.

Sub titlul acesta general a apărut o interesantă broșură ce poartă titlul următor:

— Rolul dlui D. A. Sturdza în chestiunea națională. Studiu istorico-politic de Teodor Raica, profesor gimnasial. Ploesti, Tipografia. Democratul, 1899. Format 8° mare, 160 pagine.

Interesantul studiu al zelosului naționalist, dl Raica, e merit pentru lumea politică, din România, dar' din nenorocire ne privește foarte mult, dacă nu exclusiv și pe noi. E o lectură foarte folositoare, dacă nu necesară, tuturor bărbaților noștri, cari se interesează de politică. În marea crasă politică națională, care nici astăzi nu s'a sfârșit, dl Raica aruncă prin studiul seu o intensivă lumină, care va servi multora spre orientare în situațiunea noastră.

Cartea costă 1 leu 25 bani, sau 60 cr. Se poate comanda direct dela autor, ori prin librăria noastră.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 19 Octombrie n. 1899.

Table with 4 columns: Hartie-moneta română, Lire turcești, Imperiali (15 R° aur), Ruble rusești 100 R., Galbeni, Napoleon-d'ori, 100 Marce germane, Livre sterling.

Bursa de Budapesta.

Din 17 Octombrie n. 1899.

Table with 4 columns: Renta de aur ung. 4%, Renta ung. val. cor. 6%, Imprumutul căilor ferate ung., Bonuri rurale ung., Obligatiunile desp. regalilor, Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin, Renta de hârtie austriacă, Renta de argint austriacă, Renta de aur austriacă, Losuri austriace din 1880, Acțiunile băncii austro-ungare, Scrieri fondare ale institutului de credit și economii „Albina”, Argintul, Galbeni împărătești, Napoleon-d'ori, Mărci 100 imp. germane, London 10 Livre sterlingi.

Bursa de Viena.

Din 17 Octombrie n. 1899.

Table with 4 columns: Renta de aur 4%, Renta ung. v. c. 4%, Imprumutul căilor ferate ung., Bonuri rurale ung., Renta de hârtie austriacă, Renta de argint austriacă, Renta de aur austriacă, Losuri austriace din 1880, Acțiunile băncii austro-ungare, de credit ung., de credit austr.

Bursa de București.

Din 8 Octombrie v.

Table with 4 columns: 5% Renta perpetuă, 5% am. 1881 96, 5% am. 1892 98 1/2, 5% am. 1893 98 1/2, 5% am. 1894 83 1/2, 4% am. 1889 84 1/2, 5% am. 90.94 86 1/2, 4% am. 1896 88, 4% am. 1898 88, Convertite rurale, 5% Obl. c. B. 1888, 5% Obl. c. B. 1890, 5% Obl. c. B. 1895, 5% Fonc. rur. 93 1/2, 4% Fonc. rur., 5% urb. Buc. 88 1/2, Banca Națională, Agricolă, României, de scont, Dac. Rom., Națională, Patria, Construcții, Basalt artificial, Tramv. nou, Baia centrală.

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Baltes. Proprietar: Pentru Tipografia, societate pe acțiuni: Iosif Marshall.

Pentru fiecare cuvânt se plătește 1 cr. Pentru cuvintele tipărite gras 2 cr. Taxa de inserțiune se poate trimite și în mărci poștale. Pentru anunțurile cu adresă sau post-restante se plătește timbru 30 cr.

MICA PUBLICITATE

Răspunsuri și deslușiri la aceste mici anunțuri dă gratuit administrațiunea ziarului — cu graiul viu sau în scris, dacă se alătură un timbru ori o cartă de corespondență.

Pentru știri mărunte, întrebări, corespondență, informațiuni, anunțuri, reclame etc.

Cadou

potrivit pentru toate ocaziile este „Limba Florilor“ pe care ori-cine o poate avea pentru 53 cr. dela administrațiunea „Tribunei“.

„Nu știu!“

Tu nu știi, eu nu știu — dar' vremea știe, că îngroapă dragostea amorișă. De ce nu dai barem un mic semn de viață? — Nu știu.

Viitor de aur

Își poate asigura acela care ar fi învoit să dea la o afacere foarte rentabilă — suma

de 4 — 5000 florini. Oferenții să adreseze scrisorile prin admin. ziarului la „Căștiig“.

Pentru completarea „Enciclopediei“

Se află de vânzare cu jumătate preț fasciculele 1, 4, 5, 8, 10 și 15 din „Enciclopedia română“, à 50 cr. A întreba la administrațiunea „Tribunei“.

Steliția!

Regret foarte mult, dar' nu pot să vă servesc cu adresa cerută. De altfel eu nu înțeleg de ce ai dori să știi pe unu! atâ de departe —

când ațâți de „mulți“ sunt mai aproape... V.

La Dumnezeu

de vraci să-ți înalți sufletul cu evlavie și inimă trudită să-ți o răcoarești cu balsam mângâitor — cetește „Tragedia Calvarului“, pe care pentru 1 fl. 05-ți-o trimite franco administrațiunea „Tribunei“.

Eufrosina din H.

este rugată să trimită prin administrațiunea ziarului adresa completă ca să-și poată răspunde dl C.

Stella!

Din nou te-ai învățat în manta neagră a tăcerii. Adevărat, că „anotimpul“ cere manta — dar' pentru asta poți să fii atât de bună ca să nu îmbraci tocmai manta tăcerii. Poate fi.

Zola și Maupassant.

Se caută spre cumpărare antiquarice scrierile lui Zola și Maupassant, în traducere. Se cumpără și volume singuratic. Oferte, cu indicarea prețului, a se adresa administrațiunii, sub marca Z. M.

400 mărci (circa 250 florini)

căștiig lunar, garantat, cinstit și fără risc poate se căștiige, aceia care își trimit adresa și o marcă poștală sub V. 21 la Annoncen-Expd. K. F. Wojtan, Leipzig-Lindenau. [315] 2-52

„Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Se află de vânzare:

HOMO SUM.

ROMAN

DE GEORGE EBERS.

Prețul 1 fl. sau 2 lei 50 bani.

Comandă se pot face la

„Tipografia“, soc pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni Sibiu.

Chestiunea

Română

in Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

„Tipografia“, societate pe acț. în Sibiu.

Portretul

Dr. Gregoriu Silași,

lucrat după o fotografie, tipărit pe carton fin, în mărime de 24x32 cm. se trimite francat pentru 25 cr.

Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare:

Cea mai nouă

Carte de bucate

bucătăriei

române, franceze, germane și maghiare cuprinzând rețetele cele mai bune pentru a pregăti în modul cel mai potrivit ori-ce fel de bucate, delicate și sau beuturi gustoase.

Se vinde cu preț scăzut (dela 2 fl.) acum numai cu 1 fl. v. a. plus 10 cr. porto (20 cr. recomandată).

Pentru tipar responsabil: Iosif Marshall

Advertisement for Banca generală de asigurare „TRANSILVANIA“ in Sibiu, str. Cisnădiei nr. 5. Includes details about fire and life insurance, capital, and contact information.

Advertisement for Legea veterinară (Veterinary Law) by Tormay Béla, published by Tipografia in Sibiu. Includes details about the book's content and price.